

RACEKANJER KATJA ROOSE WIL OLYMPISCH.....

TEKST: SIMONE VELLEKOOP FOTOS: SIMONE VELLEKOOP

Katja Roose is houder van het Nederlandse snelheidsrecord. Daarnaast is ze (officieus) Nederlands racekampioene, heeft ze de titel Europees Kampioene en prijkt ze bovenaan de IKA-wereldranking voor racers. Haar wens is een Olympische plak.

PROFIEL KATJA ROOSE

Beroep: Kiteja
Leeftijd: 30
Kleur: 10 jaar
Lengte: 1,76 cm
Sponsors: Airush, Protest en ION
Woonplaats: Scheveningen
website: katjaroose.com

Wolven: Live your dreams

Resultaten: 2010
1e (onofficieel) Nederlands Kampioen
Europees Kampioene Course Race
Vice wereldkampioen
1e North American Championships
1e Kitesurf Tour Europe
1st Belgische Kampioenschappen
1st PKRA Duitsland
1e IKA wereldranking
Nederlands Speedrecordhoudster (2008,
73,3 km/uur)

Katja is dit jaar bedolven onder de prijzen.

Katja heeft het razend druk. Haar vier maanden onbetaald verlof zitten erop en sinds een paar dagen werkt ze weer als 'trade marketeer' bij de afdeling mobiele telefonie van KPN. "Het is even wennen", geeft de Scheveningse kiterster grif toe. Na zo'n lange periode full time bezig te zijn geweest met kiten en tussendoor nog even de Mont Blanc te hebben beklommen, staat ze weer met beide benen op de grond. Haar sabbatical heeft Katja geen windeieren gelegd. Een Europese titel sleepte ze binnen, de racecrack werd tweede op het WK en won het grootste PKRA-race-event in Duitsland. Ze staat dan ook op de eerste plaats op de lijst van de IKA-wereldranking.

Verdien je nog wat met dat gerace?

"Als je wilt, verdien je wel wat. Het prijzengeld is niet zo goed als bij de freestylers. Het prijzengeld voor vrouwen is natuurlijk sowieso minder dan bij de mannen. Maar als je bij de eerste drie eindigt, is het best aardig voor surfbegrippen. Maximaal zit ik als ik win op 1500 euro voor een groot evenement. Ik denk altijd maar 'de tickets zijn in ieder geval gedekt'."

Een pro bestaan als racer is dus moeilijk?

"Inderdaad, of je moet een goede financiële sponsor hebben. Ik ben daarom ook op zoek naar een grote sponsor, die alle kosten gaat dekken."

Hoeveel heb je nodig?

"20.000 Euro."

Een typisch vrouwenmerk als bijvoorbeeld - ik roep maar wat - een tamponnenfabrikant zou toch wat in je moeten zien?

"Als je eerste op de wereldranking staat, zou zich eigenlijk een sponsor moeten aankondigen. Maar ja... 't Gaat niet zo simpel. Je moet netwerken. Unilever heeft bijvoorbeeld veel merken, die bij me zouden passen. Maar ga maar eens proberen om iemand daar te bereiken. Het heeft weinig zin om zomaar je CV op te sturen. Ik weet zeker dat het gelijk de prullenbak in gaat. Ze hebben denk ik wel honderden sponsorverzoeken per jaar. Je kan veel beter door je netwerk ergens binnenkomen. Dus daar werken we aan...."

Je hebt geen manager?

"Kan ik gelijk mijn portemonnee trekken. Dat werkt niet... Ik en Rolf (van der Vlugt) doen alles zelf. Boarddesign, trainen, we zijn onze eigen coaches, websites bijhouden, persberichten eruit gooien, noem het maar op. Logisch dat een manager flink geld vraagt, want je bent er dag en nacht mee bezig."

Is je partner Rolf ook nog steeds helemaal into racing?

"Helaas. Hij heeft iets minder tijd om te varen, omdat hij niet meer studeert en een full time job heeft bij de TU in Delft. Maar hij probeert wel zoveel mogelijk op het water te zijn."

Jouw grote wens is meedoen aan de Olympische Spelen?

"Ja, dat zou het ultieme zijn. In 2012 wordt er een besluit genomen of kitesurfen Olympisch wordt. Het probleem is dat er teveel Olympische watersportdisciplines zijn. Om een zeilonderdeel zo maar te schrappen voor het kitesurfen, dat durven ze niet aan. Nu hebben ze bedacht dat er maximaal twee boardmedailles worden weggegeven. Dat betekent dat het windsurfen weg zou vallen als kitesurfen Olympisch wordt. Dat is belachelijk. Ze zijn aan het discussiëren hoe dit nu moet. Ik weet dat er een voorstel ligt voor een estafette met teams met een windsurfer en een kitesurfer erin. Wel grappig, maar ik weet niet of de windsurfers er blij mee zijn. Volgend jaar oktober valt de beslissing in Rio de Janeiro. De maand ervoor hebben wij het WK in Rio. Het wordt echt spannend of het kitesurfen inderdaad Olympisch wordt en wat voor soort wedstrijd dat dan zou moeten

zijn. Het IOC wil graag populaire jongerensporten erin hebben. Misschien willen ze wel een extra medaille daarvoor ter beschikking stellen. Dat is waar ik op hoop."

Hoe belangrijk is je materiaal om te kunnen winnen. Racen is toch een materiaalslag?

"We zijn laatst in Thailand bij de afdeling R & D van onze sponsor Airush geweest om te praten over de nieuwe ontwikkelingen. We raceten tot nu toe op viervinnen-boards maar de nieuwe trend is drie vinnen onder je board. Ook zijn shapers bezig met de achterkant van het board drastisch te veranderen. Op dit moment ziet mijn board er niet zo charmant uit met zo'n lompe rechte achterkant. De nieuwere boards hebben een rond achterkantje. Je wilt namelijk iets meer oppervlakte achter je vin, maar geen extra weerstand van het water. Dus maken ze alleen het oppervlakte achter de vin ietsje groter. Shapers kijken op dit moment naar de windsurfers. De snellere raceboards bij het windsurfen hebben cut outs. Dat zijn een soort afwateringen in de bodem, zodat het water sneller loskomt van het board en de weerstand daardoor wordt verminderd. Eén van de shapers van Airush shapet ook de raceboards voor het windsurfmerk Starboard. Nieuwe ideeën verwerkt hij in onze

kiteraceboards. Maar wat voor een windsurfer werkt, hoeft niet per se voor een kiter goed te zijn. Het is zoeken. We zitten nu in de goede richting en de prototypes zijn aangepast. De maten van raceboards zijn wel uitgekristalliseerd. Alle kiteraceboards zijn 180 tot 190 cm lang en ongeveer 70 cm breed."

Heb jij al zo'n trifinboard?

"Ik heb er voor gekozen om dit seizoen om mijn oude vertrouwde board met vier vinnen te blijven varen. Het is bewezen dat een board met drie vinnen sneller is, maar je moet het wel uit het board zien te halen. Waarom zou ik van board wisselen als ik steeds eerste word? Ik ga wel deze winter trainen op een drievinnenboard. Maar pas als ik zeker weet dat ik harder er mee ga, ga ik over. Dat is het leuke van racen. De ontwikkelingen kunnen alle kanten nog op."

Zijn je vinnen niet superbelangrijk bij het racen?

"Inderdaad. Daar kan je het ook op winnen of verliezen. Dus experimenteren we voortdurend met invormen. Ik maak trouwens mijn eigen vinnen. Samen met Rolf heb ik een serie gemaakt van verschillende maten, dikten en stijfheden."

'OPVALLEND IS DAT VEEL WINDSURFERS HET OOK INTERESSANT VINDEN'

De Mont Blanc beklimmen was heftiger dan Katja dacht.

Hoe maak je een vin zelf?

"Het is niet zo moeilijk. Neem een vin die je bevat. Maak een dubbele mal van de vin met epoxy en hars. Zodra je mal is uitgehard, vul je hem met epoxy, lagen glasweefsel en carbon. Doe de mal dicht en laat het drogen. Daarna komt pas het echte werk. Je moet uren schuren voordat de vin de juiste shape heeft. Je kan de vin in de lengte laten variëren en zo krijg je een serie."

Wat een gedoe. Waarom koop je niet gewoon een vin of nog beter...probeer je een vinnen-sponsor te vinden?

"De vinnenmerken zijn niet geïnteresseerd in sponsordeals. De pro's moeten dus vinnen kopen. Maar ja, ze zijn heel erg duur. Wil je heel veel verschillende vinnen testen dan ben je een vermogen kwijt. Bovendien varen wij op dit moment met flexibele vinnen. Die kan je nergens krijgen. Windsurfvinnen zijn flexibel maar te lang. De korte kitevinnen zijn weer te stijf. Wij experimenteren op dit moment volop met de stijfheden van vinnen. Om tijd te winnen, moeten we dus toch ook onze vinnen zelf maken....!"

(Katja showt haar board met haar zelfgefabriceerde vinnen)

De bodem van je board is wel erg recht. Er zit nauwelijks vorm in de bodem. "Er zit wel rocker in hoor. Het luistert zelfs heel nauw. Een paar millimeter kan het verschil zijn of een board plakt of niet. Als het board gaat 'plakken', verlies je snelheid. Het is wel leuk dat Rolf en ik invloed gaan hebben op wat het standaard raceboard wordt van Airush voor 2012!"

Er komt een standaard raceboard van Airush?

"Het was altijd een Open Klasse. Dus iedereen verscheen met zelfgemaakte boards aan de start. De IKA wil de raceboards standaardiseren. Een board mag maximaal 1.90 cm lang en 70 cm breed zijn en de vin mag niet langer dan 50 cm zijn. Ze noemen het boxrule oftewel doorsregel. Het board moet dus in een doos van die afmetingen passen. Zo heeft iedereen zoveel mogelijk hetzelfde materiaal en dat is eerlijker. Vanaf 2012 mag er waarschijnlijk alleen op productieboards worden gevaren. Dus boards die een fabrikant maakt. Het voordeel hiervan is dat iedereen een competitief raceboard in de winkel kan kopen. Daarnaast zullen de merken marketinggeld gaan investeren waardoor het racen bekender wordt bij het grote publiek. Het nadeel is dat de innovatie wordt ver-

traagd en dat de Willie Wortel's onder de kitters en de custom shapers geen bijdrage meer kunnen leveren aan de sport. Jammer. Want het grootste gedeelte van de racers knutselen zelf aan hun boards. Dat was nou eigenlijk het leuke eraan."

Wat betekent het voor jou?

"Nou ja. Dat wij dus niet of nauwelijks kunnen knutselen aan de boards. We waren altijd bezig tijdens de wedstrijden met kleine dingetjes te veranderen om nog harder te gaan. Ik denk dat het bij de vrouwen er niet zo op aankomt, maar bij de mannen kan een seconde sneller al uitmaken in de ranking."

En de kites moeten dus ook standaardkites zijn?

"Ja, die gaan ook in productie."

Zouden foils (matrasvlieger, red) niet beter zijn dan tubekites om te racen?

"Foils gaan harder upwind. Maar downwind zijn ze erg onbetrouwbaar. Vooral met harde windvlagen. De kans is te groot dat je valt. Wij gebruiken speciale 'high performance' tubekites met een hoge aspect ratio. Overigens zijn dit uitstekende

'HET IS BEWEZEN DAT EEN BOARD MET DRIE VINNEN SNELLER IS, MAAR JE MOET HET WEL UIT HET BOARD ZIEN TE HALEN'

kites voor freestylers, die hoog willen gaan en lang willen blijven zweven. Maar er zijn nadelen. Ze reageren heel agressief als je er aan trekt. Ook heb je last dat ze soms 'stallen' en zo uit de lucht vallen. Dat maakt het een moeilijke kite om mee te varen."

Is zo'n start met zoveel agressieve kites in de lucht naast elkaar niet een zenuwenboel?

"Jazeker. Vooral omdat de kites elkaar voortdurend aantikken. Regelmatig draaien ze in elkaar en dan crashen twee kites. Er wordt vreselijk gevloekt tijdens de start. Dat wil je niet weten. Vooral de Fransen gaan vaak helemaal uit hun panty. Maar het is natuurlijk ook balen. Je kan je verdere race vergeten."

Zou je nog dingen willen veranderen aan de wedstrijden?

"Het racen is vaak onderdeel van een groot evenement waar ook andere disciplines zoals freestyle worden gehouden. Als het 's morgens nog niet zo

hard waait, starten ze met racen. Gaat het harder waaien, moeten wij stoppen en sturen ze de freestylers het water op. Logisch. Maar als de wind 's avonds wegvalt, lassen ze opeens weer een race in. Dit betekent dat ik de hele dag aan de kant zit te wachten of ik misschien nog moet racen. Ten tweede zijn onze wedstrijden altijd lichtweersaces. Terwijl veel racers zoals ik de races met harde wind juist leuk vinden. Het is veel spannender. Ook voor het publiek."

Bij het WK in Sylt gingen jullie anders wel met een flinke storm het water op...

"Dat was het coolste evenement ooit. Nog nooit hebben we met zo'n harde wind geracet. Er stonden 3 meter hoge bakken en er werden rukwinden van 9 Beaufort gemeten. De startboot lag af en toe verticaal in het water. Haha. De wedstrijdleiding in de boot zag helemaal groen. Die enorme breakers op de startlijn vergeet ik nooit meer. Ik en Steph Bridge (huidige wereldkampioen, red) hadden geen problemen, maar de rest van het vrou-

wenveld helaas wel. Bij deze omstandigheden zie je het niveauverschil."

Steph Bridge uit Engeland is je grootste concurrent of moet ik het omdraaien? Jij bent haar grootste belager....

"Steph stond jarenlang eerste op de ranking. Ze is dé vrouw om te verslaan. Ik vind het leuk dat andere deelnemers, waaronder ook mannen enthousiast zijn dat er eindelijk iemand is die Steph aan kan. Ze is erg goed. Maar ze gaat sowieso minder wedstrijden varen. Ze wil zich meer richten op haar kinderen, vertelde ze me. Ze heeft drie zoons, die supergoed kitesurfen. Haar oudste zoon Oliver doet het erg goed bij de races. Maar haar jongste zoon Tom is echt een fenomeen. Hij is pas negen jaar maar kan alle trucs al doen. Zij wil haar kinderen begeleiden tijdens de wedstrijden. Ik ben benieuwd of ze nog tijd heeft om zelf aan races mee te doen."

Dan zou je het rijk alleen hebben...

"Nou ja, er komen steeds betere vrouwen bij. Ik heb wel veel ervaring. Maar ik heb ook een vaste baan. Dus ik train niet zoals een pro zou moeten doen...."

Wat zijn je plannen als het racen Olympisch wordt? Dan zal je toch om een kans te maken full time moeten gaan trainen?

"Dan ga ik zeker met mijn baas overleggen wat de mogelijkheden zijn. Ik mag iedere drie jaar een sabbatical aanvragen."

Ben je niet te oud in 2016 wanneer de Olympische Zomerspelen in Rio de Janeiro zijn?

"Tegen die tijd ben ik 35 jaar oud. Maar dat is bij het racen juist een voordeel. Ervaring telt. Ik geef mezelf een goede kans. Ik ga er wel alles aan doen om op niveau te blijven. Vooral dus aan mijn conditie blijven werken. Ik heb al contact gezocht met de kernploeg van het watersportverbond en gevraagd of ik met ze mee mag trainen."

En mag dat?

"Ze denken erover na...."

Je bent tweede geworden tussen de mannen bij de NK Kitetrials in Zeeland!

"Ja, goed hè? Ik ben natuurlijk ook eerste dame, maar met die tweede plek bij de mannen ben ik nog blijer!"

Waarom is er geen echt Nederlands Kampioenschap?

"Het zijn de regels van het Watersportverbond. Om een NK te organiseren, moet er eerst een trial worden gehouden. Ze kijken hoeveel deelnemers er op afkomen en hoe het wedstrijdverloop is. Ook kunnen ze zien wat er fout gaat. Zo doen ze ervaring op voor een echt NK."

En hoe was het wedstrijdverloop?

"Ik vond het een succes. De NVWK heeft laten zien dat ze in staat zijn snel een wedstrijd baan uit te leggen. Ik merkte een hoop enthousiasme bij de deelnemers. Wij hadden alle raceboards, die we bezitten meegenomen en uitgeleend. Deelnemers pakten ook hun freestyle en waveboards. Geweldig toch?"

Jullie vallen altijd wel heel erg op met die enorme boards op het strand en op het water....

"Ja, we trekken wel de aandacht. Veel mensen komen kijken als we bezig zijn. Het materiaal is natuurlijk anders dan wat een standaard kiter bij zich heeft. Veel kitesurfers vragen of ze even mogen kijken naar het materiaal. Opvallend is dat veel windsurfers het ook interessant vinden."

En golfsurfers?

"Nou die kijken wel.... maar die zeggen niets. Die denken natuurlijk waar gaat dit heen....haha."

Krijgen mannen niet de kriebels als je ze voorbij speelt?

"Nou, ze vinden het niet leuk. We starten vaak tegelijkertijd met de mannen. Als ik tijdens de race iemand voor me zie, dan wil ik er voorbij. Het maakt niet uit voor mijn ranking als het een man is. Maar dat is juist het leuke. Ik ga enorm jagen. Daar worden veel mannen niet blij van. Ook Rolf zal het niet accepteren als ik hem voorbij tetter. Dat is nog niet gebeurd, maar zeg nooit nooit."

Je houdt wel van stoere dingen. Hoe kwam je op het idee om deze zomer de Mont Blanc te beklimmen met drie vriendinnen?

"Mijn vriendinnen vroegen aan me of ik ondanks mijn drukke programma met hun mee wilde gaan. Ik zei gelijk 'jáááááááááá'. Ik realiseerde me op dat moment niet hoe gevaarlijk het was en wat er allemaal mis kon gaan. Ik dacht alleen maar leuk! Weer eens wat anders dan kitesurfen. Als je dan die berg opklimt, vraag je je wel eventjes af waarom je eigenlijk meewilde...."

Wat was er zo gevaarlijk?

"Je moet ten eerste 's nachts de berg beklimmen omdat het overdag te gevaarlijk is vanwege het smeltende ijs. Het ijs kan gaan schuiven met alle gevolgen van dien. Dus je gaat midden in de nacht aan de tocht beginnen vanuit de hut waar je die dag naar toe bent gelopen. Sommige stukken gaan recht omhoog. Moet je met je bijtje en speciale klmschoenen naar boven zien te klauteren. Van te voren krijg je gelukkig wel kliminstructies. Maar het gevaarlijkste vond ik het passeren van een smalle richel. Je moet langs een richel met aan beide kanten een afgrond. Toen ik vroeg aan de Italiaanse gids wat we moesten doen als een van ons zou vallen, zei hij: 'dat kan niet want dan gaan we er allemaal aan'. Je bent namelijk aan elkaar

gezekerd met een touw. Vallen is gewoon geen optie. Nou dat was wel even slikken. Ook moesten we langs een stuk bergwand heel hard rennen, omdat er stenen naar beneden vielen. Nooit geweten wat er allemaal bij komt kijken om op de top van een hoge berg te komen."

En hoe is het op de top?

"Heel onwerkelijk. Je kijkt om je heen en je kan het bijna niet geloven. Je hebt dan ook acht uur geklauterd. Maar je moet ook weer naar beneden. Nog een keer acht uur ploeteren. Het is dus niet dat de champagne flessen open gaan. Je blijft er maar heel even. Een van mijn vriendinnen kreeg last van hoogteziekte en was misselijk. Dat was echt naar. Ook lag mijn teennagel eraf door het naar beneden lopen. Heel pijnlijk...."

En een week daarna had je die belangrijke PKRA-wedstrijd in Duitsland.

Had je dat wel goed getimed?

"Nou, misschien heb ik wel gewonnen door de hoogtestage! Op hoogte maak je namelijk meer rode bloedlichaampjes aan, waardoor je meer zuurstof kan opnemen. Ik merkte op de begane grond dat ik veel meer energie had dan normaal! Ik ben zo blij dat ik het gedaan heb. Ik vind het een van de meest bijzondere ervaringen in mijn leven."

Ga je nog aan speedsurfwedstrijden meedoen?

"Eigenlijk zijn er nauwelijks speedwedstrijden. Wel kan je individuele pogingen doen om je record te verbreken. Rolf en ik hebben tegen elkaar gezegd als onze Nederlandse Outright Speedrecords in gevaar komen dan gaan we wel gelijk de strijd aan. Het kan dus behalve een kiter ook een Nederlandse windsurfer of -zeiler zijn die harder gaat. We houden het nauwgezet in de gaten.... c

